

Решение

№ 42129 от 17.02.2020 град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 135-и състав, в публично заседание на шести февруари, през две хиляди и двадесета година, в състав:

Председател: ТАНКА ЦОНЕВА

при участието на секретаря З. Апостолович, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 20350 по описа за 2019 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], „Студентски град“, [жилищен адрес] чрез пълномощника му – адв.Янислав Стаматов. – АК - Б. против Наказателно постановление № 462719-Р502150/26.11.2019 г., издадено от директор офис „М.“ при ТД на НАП – С., с което за три нарушения по чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите на осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр.чл.5, ал., т.1 от КСО, на основание чл.355, ал.1 КСО на дружеството са наложени три имуществени санкции, всяка в размер на 500 /петстотин/ лева.

В жалбата се излагат съображения, че в хода на административно –наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Сочи се още, че е допуснато нарушение на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, тъй като АУАН и НП не съдържали минимума от факти и обстоятелства, при които е извършено нарушението. В тази връзка се твърди, че не са посочени изрично датите на извършване на нарушенията.

На следващо място, в жалбата се излагат аргументи, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на действителната такава. Декларации за съответните периоди били подадени в срок под формата на електронни документи, но същите били отхвърлени от НАП в нарушение на процедурата по чл.30, ал.6 от ДОПК.

Според изложеното в жалбата било налице противоречие между обстоятелствената част на НП – в която се обсъждало извършването на едно нарушение, и неговия петитум – с който били наложени три броя имуществени санкции за три отделни нарушения.

По изложените съображения се отправя искане към съда за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В проведеното по делото съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. С. – АК - Б.. Последният в дадения ход по същество пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, подробно изложени в жалбата. Претендира заплащане на строените от доверителя му разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител юриконсулт Б. в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че нарушенията са установени на 15.07.2019 г., като дори и да са били правени опити преди това да се подадат по електронен път съответните декларации, отговорът, който е получен от дружеството е генериран от автоматичната система на НАП, поради което не е имало физическо участие на инспектор, за да може да се установи извършеното нарушение. Сочи, че подадените от дружеството декларации не са били обработени, тъй като са били подадени с грешен код. Именно това обстоятелство е било установено от инспектор в НАП и е бил поканен счетоводителя на дружеството, за да ги отстрани.

В заключение юрк.Б. излага аргументи, че не следва да се приложи чл.28, ал.1 от ЗАНН, и тъй като санкциите са наложени в минималния предвиден в закона размер, пледира за постановяване на решение, с което да бъде потвърдено издаденото НП, като правилно и законосъобразно. Претендира заплащане на юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.07.2019 г. св.А. И. М. – на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП – С., офис „М.“ съставила срещу [фирма], ЕИК[ЕИК] Акт за установяване на административно нарушение № F502150. Актът бил съставен затова, че дружеството в качеството му на работодател и осигурител по чл.5, ал.1 от КСО не е подало в компетентната териториална дирекция на НАП – С., декларация, образец № 1 „Данни за осигуреното лице”, за месец 07.2018 г. за м.08.2018 г. и м.10.2018 г. в законоустановения за това срок по смисъла на чл.3, ал.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.

Според посочената разпоредба срокът за подаване на декларация, образец № 1, за всеки календарен месец, е до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. във вр.чл.5, ал.4, т.1 от КСО.

Актът бил съставен в присъствието на пълномощник на дружеството, който след запознаване със съдържанието на АУАН, го подписал без възражения.

Възражение не е било депозирано и в законоустановения за това срок по чл.44, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 26.11.2019 г. било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.355, ал.1 КСО на дружеството-жалбоподател били наложени три броя имуществени санкции, всяка в размер на 500 лева за три извършени нарушения по чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. във вр.чл.5, ал.4, т.1 от КСО.

Във фактическата обстановка на НП е описано, че мястото на извършване на нарушението е [населено място], [улица], където се намира офис „М.“ при ТД на НАП- С., и където е следвало да се подадат декларациите. Нарушението е установено на 15.07.2019 г., когато от дружеството е подадена молба с вх.№ 1553-06-1111/15.07.2019 г., с която е поискано въвеждане на липсващите декларации. Същите не са обработени, тъй като съдържат грешни данни. До момента на издаване на НП декларации с коригирани данни не са подадени.

Наказателното постановление било връчено на пълномощник на дружеството срещу подпис на 11.12.2019 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК – АУАН № F502150/26.07.2019 г., Заповед № ЗЦУ –ОПР -17/17.05.2018 г., два броя потвърждения за получаване на декларации, образец № 1 от електронната система на НАП, молба от 15.07.2019 г.; както и от гласните доказателствени средства.

Датите на подаване на процесните декларации образец 1 за месеците 07. и 08.2018 г. от дружеството-жалбоподател безспорно се установяват от приложените към материалите на делото писмени доказателства – потвърждение за получаване от информационната система на НАП от 12.08.2018 г., 17:50:08 часа и 25.09.2018 г., 09:30:14 часа.

Съдът кредитира с доверие и показанията на свидетеля актосъставител А. В., възприемайки ги като обективни, безпротиворечиви и логични.

Въз основа на възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, от лице, което има правен интерес от отмяната на административно –наказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, видно от приложената към материалите на делото Заповед № ЗЦУ –ОПР -17/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП (т.1.2 и т.2.1).

На следващо място, настоящият съдебен състав намира за основателни доводите в жалбата, че съставения АУАН не отговаря на императивните изисквания на чл.42 от

ЗАНН. В акта липсва изложена каквато и да било фактология относно извършените нарушения. Твърди се единствено, че дружеството в качеството му на работодател и осигурител не е подало в срок за м.07, м.08 и м.10.2018 г. декларации образец № 1, като не са изложени каквито и да било факти от значение за съставомерността на деянията, които да подкрепят направената констатация. Изобщо липсва фактическо описание, подкрепено от съответните писмени доказателства, от които да може да се направи извод, как актосъставителят е мотивирал констатацията си за наличие на осъществено нарушение; кога и как е констатирал същото.

В тази връзка съдът намира за нужно да отбележи, че АУАН е документът, който поставя началото на административнонаказателното производство и има сезираща, установителна и обвинителна функция, поради което описаните в него факти и обстоятелства, съставляващи елементи на запретен от закона състав на нарушение, следва да бъдат описани по недвусмислен и ясен начин така, че привлеченото към отговорност лице да може да разбере какво деяние му се вменява и да ангажира доказателства в своя защита. Актът за установяване на административното нарушение има обвинителна функция и именно отразените в него констатации очертават рамките, в които се развива административнонаказателното производство, респективно се осъществява преценката на наказващия орган относно това дали е нарушение, извършено ли е от посоченото като нарушител лице и осъществено ли е виновно.

Едва в текста на издаденото НП се въвеждат нови съставомерни факти, а именно, че на 15.07.2019 г. от страна на дружеството била подадена молба с вх.№ 1553-06-1111/15.07.2019 г., с която е поискано въвеждане на липсващите декларации за м.07, м.08. и м.10.2018 г., като именно на тази дата -15.07.2019 г. е било установено нарушението от инспектор по приходите. Декларациите не са били обработени, тъй като съдържали грешни данни.

Не може за първи път с наказателното постановление да се въвеждат нови съставомерни факти, по които санкционираното лице не се е защитавало в хода на административнонаказателното производство по съставяне на АУАН.

Описаното по –горе представлява съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, тъй като обхватът на обвинението, посочен в АУАН е бил непълен и неясен, като е разширен недопустимо в наказателното постановление, в което освен, че са индивидуализирани по отделно трите нарушения, са посочени и датите, до които е следвало да се подадат в НАП съответните декларации, офиса в който е следвало да се подадат – ТД на НАП, офис „М.“, и е описан начина, по който контролният орган е стигнал до този извод – в резултат на подадената от дружеството молба от 15.07.2019 г.

Предвид изложеното се обосновава изводът, че обективните рамки на изпълнителните деяния по повдигнатото с процесния АУАН обвинение не са идентични с тези по санкциониращия акт, а са стеснени, поради което не може да се изведе еднозначен извод за адекватна възможност за възприемане на съдържанието на повдигнатото обвинение.

Разпоредбата на ал.4 на чл.52 ЗАНН предоставя на наказващия орган правомощието да извърши разследване на спорни обстоятелства, ал.2 на чл.53 ЗАНН допуска издаване

на наказателно постановление и при нередовност на акта за установяване на административно нарушение, но изрично поставя като условие безспорното установяване на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. ЗАНН не допуска въвеждане на нови факти като основания за ангажиране на отговорността след съставяне на акта за установяване на нарушението.

На следващо място, съмира за логична тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че нарушенията са били констатирани от инспектор на НАП преди датата на подаване на молбата от страна на дружеството -15.07.2019 г., тъй като видно от текста на същата, тя е подадена в отговор на телефонно обаждане на инспектор по приходите, че дружеството не е подало декларации, образец № 1 за м.07, м.08 и м.10.2018 г. В същата молба е посочено, че декларациите са били подадени от дружеството по електронен път, но са били отхвърлени, поради което следвало да бъдат подадени в офис „М.“ на ръка от представител на дружеството.

Обстоятелства относно подаване на декларациите по електронен път от страна на дружеството, тяхното отхвърляне от информационната система на НАП, както и датите на които е станало това, изобщо не са описани нито в АУАН, нито в НП, което освен че ограничава правото на защита на жалбоподателя, ограничава съда в извършване на преценката му относно спазване на давностния срок по смисъла на чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Представените от страна на жалбоподателя писмени доказателства за потвърждаване на получаването на две от процесните декларации, образец № 1 от информационната система на НАП от 12.08.2018 г., 17:50:08 часа и 25.09.2018 г., 09:30:14 часа, не бяха оспорени от страна процесуалния представител на въззиваемата страна, който единствено заяви пред съда, че отговорът за отказ да се приемат декларациите се генерирал от автоматична система, а не от инспектор в НАП.

Административно –наказващият орган не е изпълнил задължението си по чл.52, ал.4 от ЗАНН, като не е проверил изложеното в молбата от страна дружеството – жалбоподател, че процесните декларации са били подадени в срок от представител на дружеството. В тази връзка не е изискал доказателства от електронната система на НАП, от които да се установи датата на подаване на декларациите и датата на отказа същите да се приемат. В тази насока по делото не са представени доказателства дали е била спазена процедурата по чл.102, ал.3 от ДОПК, дали и кога е било уведомено дружеството за отказа да бъдат приети декларациите. Освен това разпоредбата на чл. 102, ал. 4 ДОПК предвижда, че подателят е длъжен в 7-дневен срок от получаването на отказа да подаде отговарящи на изискванията декларация, документ или данни. В този случай се прилага чл. 101, ал. 5, а именно когато подаването на новата декларация и другите документи или е извършено в установения 7-дневен срок, законоустановеният срок за подаването им се смята за спазен. Липсват доказателства, че административнонаказващият орган е предоставил срок за отстраняване на нередовността.

Предвид изложеното съдът намира, че са възможни две различни нарушения - неподаване на декларация в срок и неотстраняване в срок на нередовност по вече подадена декларация, като в случая не става ясно защо АНО приема, че изобщо не са

били подадени в законоустановения срок от страна на дружеството за посочените месеци съответните декларации, образец № 1.

С оглед гореизложените аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно –наказателната процедура и недоказаността на обвинението, настоящият съдебен състав намира, че издаденото НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото, с оглед разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН е основателно искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. Ето защо, и на основание на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, с оглед приложения към материалите на делото договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, предл.3 и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 462719-F502150/26.11.2019 г., издадено от директор офис „М.“ при ТД на НАП – С., с което за три нарушения по чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите на осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр.чл.5, ал., т.1 от КСО, на основание чл.355, ал.1 КСО на [фирма], ЕИК[ЕИК] са наложени три имуществени санкции, всяка в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С., офис „М.“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски, представляващи адвокатско възнаграждение, в размер на 300 (триста) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: